

i alt Væsentligt slutte mig til de Tanker, som ere udtalte af det ærede Medlem for Kjøbenhavn's Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg), og jeg haaber med det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), at det forsynævnte ærede Medlem maa faae Lykke og Held til at løse os ud af Banfælighederne ad den af ham anviste Vej. Det er heller ikke for særlig at tage op en hel Del Enkeltheder paa Finantsloven, at jeg har bedet om Ordet. For det Første have nemlig de ærede tre sidste Talere i mange væsentlige Ting berørt de samme Sager, som jeg kunde have ønsket at optage, og for det Andet tror jeg, at med den ringe Udbygning, vi have, til at kunne fortsætte Finantslovens Behandling, er det temmelig ønskeligt at dvæle videre ved dette. Det er derfor kun et enkelt Forhold, der kun af een Taler, det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme), er løselig berørt, som jeg har lyst til at drage Opmærksomheden hen paa. Det er den Virkning, som Indførelsen af Guldmøntfoden efter min Mening har havt paa vor nuværende økonomiske Tilstand. Jeg skal søge at gjøre det ganske kort ved at antyde, hvorledes Eiendomsværdierne efter min Mening ere sunkne fra Guldmøntfodens Indførelse indtil nu, grundet paa, at vi fik Guldmøntfoden indført. Naar jeg tænker mig, at en Mand i 1873, før Guldmøntfoden indførtes, købte sig en Eiendom til 6,000 Rigsdaler, hvori der stod en Prioritet af 2,500 Rigsdaler, saa vilde denne Mand altsaa eie Resten af Eiendommen, det vil sige, Prioritetshaveren eier 2,500 Rigsdaler, og Resten af Eiendommens Værdi, 3,500 Rigsdaler, er Mandens Eiendom. Det vil med andre Ord sige, at han eier i Virkeligheden 58,3 Procent af Eiendommen. Nu kommer Møntloven og sætter det bestemte Forhold imellem Guld og Sølv, der jo var faaledes paa det Tidspunkt, da Loven traadte i Kraft, at den Gjæld, som Manden havde paa 2,500 Rigsdaler, svarede til 5,000 Kroner, der igjen svarede til 60 Pund Sølv og 4 Pund Guld. Her maa man jo særlig fæste Opmærksomheden paa de 4 Pund Guld, eftersom Lovens sætter Guldenheden som Norm og Enhed for alle Værdibetegnelser heri Landet. Hvis jeg nu tænker mig, at denne Mand vilde og kunde have betalt sin Gjæld i det Dieblit, Guldmøntfoden indtraadte, saa er det klart for Alle, at da kunde han have betalt den med 5,000 Kroner, som det var omfrevet til, eller 60 Pund Sølv eller 4 Pund Guld. De 5,000 Kroners tilsvarende Værdi i Guld eller Sølv skal han købe med de Landbrugsprodukter, han frembrin-

ger, og dem vilde han paa den Tid have kunnet købe for 4,555 Pbd. Smør. Det kunde han have gjort, vel at mærke, hvis han netop i det givne Dieblit kunde have frembragt saa stor en Smørmasse. Det kunde han imidlertid ikke, men han lod Gjælden staa og svarede Rente af den efter den samme Rentefod som tidligere. Nu spørger jeg mig selv, hvorledes staaar han nu i det, hvis han i dette Dieblit skulde betale sin Gjæld? Gjælden er den samme, det er de 4 Pbd. Guld, men hvad skal han nu give for at komme i Besiddelse af disse 4 Pbd. Guld? Siden den Tid er Guldet steget i Værdi og Sølvet sunket, og medens han tidligere kunde købe de 4 Pbd. for 60 Pbd. skal han nu give 80 Pbd. Sølv. Men 80 Pbd. Sølv omjat i Penge er 6,666 Kr. efter Møntloven, og omjat i de nuværende Smørpriser vilde det omtrent, regnet efter samme Forhold som tidligere, med det Afdrag, som Smørrets Synken i Pris har forarsaget, blive 7,407 Pbd. Smør, som han nu maatte have. Resultatet, jeg kommer til, er altsaa dette, at den Gjæld, han ved Møntlovens Ikrafttræden kunde have betalt med 4,555 Pbd. Smør, maa han nu skaffe 7,407 Pbd. for at betale. Naar jeg gaar ud fra, at Arbejdet og Omkostningerne, i alt Fald i det Væsentlige, ere de samme nu som da, for at tilvelebringe 1 Pbd. Smør, saa vil deraf fremgaa, at saa maa Manden nu yde 162 Frembringelsesenheder eller Arbejdsenheder for at naae det samme Guldbudbytte, som han tidligere for Guldmøntfoden kunde have naaet for 100 Frembringelsesenheder. Deraf følger ligefrem, at Eiendommen vil give mindre Udbytte, idet Frembringelsesomkostningerne ere blevne betydelig større, men deraf følger ogsaa ligefrem, at Landeiendommene synke i Værdi. Ved at gjøre disse Opstillinger har jeg tænkt: Mon nu Eiendommens Værdi synker i et tilsvarende Forhold? Hvis jeg gaar ud fra de nævnte Frembringelsesenheder som Grundlag, faar jeg ud, at den Eiendom, som ved Guldmøntfodens Indtræden havde en Værdi af 12,000 Kr., har i dette Dieblit kun en Værdi af 7,407 Kr. At det nu passer, synes at faae sin Bekræftelse deraf, at Enhver, der er kjendt med Salg af Eiendomme, vil erkjende, at det noget nær falder sammen med de virkelige Forhold i Handel og Wandel. Det vil med andre Ord sige, at den Mand, der tidligere eiede 7,000 Kr. af 12,000 eller 58 pCt. af sin Eiendoms Værdi, eier i dette Dieblit ikke nær saa Meget. Vi fik ud, at Eiendommen nu var 7,407 Kr. værd, og da Gjælden er den samme, 5,000 Kr., er der kun tilbage 2,407 Kr. eller 32,5 pCt. af